

РЕШЕНИЕ

№ 22159

гр. София, 03.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 17.04.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Йорданова
Димитър Петров

при участието на секретаря Светла Гечева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **2576** по описа за **2026** година докладвано от съдия Димитър Петров, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на глава дванадесета от АПК, вр.чл.63в ЗАНН.

Образувано по касационна жалба подадена от Началник на отдел „Оперативен контрол и контрол по републиканската пътна мрежа“ към дирекция „Анализ на риска и оперативен контрол“ при Агенция „Пътна инфраструктура“, срещу решение № 195/16.01.2026г. по АНД № 20251110206702/2025г. на СРС, 94състав, с което е отменено издадено от касатора наказателно постановление № 9209/25.03.2025г., с което на основание чл.177, ал.3, т.1, предл.1 от ЗДвП, на И. Т. М. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 500 лева.

Касаторът поддържа, че обжалваното решение е неправилно и необосновано. Поддържа, че при установени всички елементи от обективна и субективна страна на нарушението, НП е следвало да бъде потвърдено, макар и да е била допусната неточност в АУАН, по аргумент от чл.53, ал.2 ЗАНН. Поддържа, че не е допуснато нарушение, което да е ограничило правото на защита на санкционираното лице и административно-наказателното производство е протекло законосъобразно. Прави искане за отмяна на обжалваното решение.

Ответникът по касационната жалба – И. Т. М., чрез упълномощения адвокат оспорва жалбата с подаден писмен отговор.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура изразява становище, че жалбата е основателна.

Административен съд – София-град, V касационен състав, след анализ и оценка на събраните в производството пред СРС доказателства във връзка с доводите на страните, намира за

установено следното:

Касационната жалба като подадена в срока по 211, ал. 1 от АПК и от надлежна страна е процесуално допустима. Разгледана по същество е неоснователна.

Производството пред СРС е образувано по редовна и допустима жалба на И. Т. М. срещу Наказателно постановление № 9209/25.03.2025г., с което на основание чл.177, ал.3, т.1, предл.1 от ЗДвП, му е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 500 лева.

Изводите на СРС за фактите по делото се обосновават от събраните писмени и гласни доказателства: па 27.02.2025 г. на АМ Т., в посока на движение от [населено място] към [населено място], И. Т. М. управлявал състав от ППС с четири оси - МПС с две оси – М. А. с рег. [рег.номер на МПС] и ремарке с две оси с рег. [рег.номер на МПС] , и двете собственост на „Тойота Тиксим“ ЕООД. На км. 0+300, на отбивна площадка бил спрян за извършване на проверка от служители на Агенция "Пътна инфраструктура", като била измерена дължината на състава от пътни превозни средства с техническо средство - ролетка № 1242/18/ (50 м.). При измерването било констатирано, че измерената дължина е 19, 70 метра, като служителите констатирали, че допустимата максимална дължина на ППС съгласно чл.5, ал.1, т.3, б. „д“ от Наредба № 11 от 03.07.2001г. на МРРБ, е 18,75 м., тоест налице е превишение с 0,95 м.

При тези констатации са издадени АУАН и процесното НП.

Жалбоподателят е санкциониран за това, че към момента на проверката е управлявал и извършвал превоз на товари (автомобили) с ППС, което е с габарити надвишаващи нормите установени от министъра на регионалното развитие и благоустройството, регламентирани в раздел II от Наредба № 11 от 03.07.2001г., които не са превишени с повече от 30 %, съгласно изискванията на чл.14, ал.3 от Наредбата, с което е нарушил разпоредбите на чл.139, ал.1, т.2, предл.1 от ЗДвП, вр. чл.5, ал.1, т.3, буква „д“ от Наредба № 11 от 03.07.2001г. За нарушението му е наложено наказание – „глоба“ в размер на 500 лв., на основание чл.177, ал.3, т.1, предл.1 от ЗДвП.

При тези данни по делото, правилен и законосъобразен е изводът на СРС, че от административно-наказващия орган е допуснато съществено процесуално нарушение, тъй като в оспореното НП не е дадено изискващото се от нормата на чл.57, ал.1, т.5 от ЗАНН, пълно и точно описание на нарушението, за което се ангажира отговорността на нарушителя. Съгласно изричния текст на разпоредбата на чл.177, ал.3, т.1, предл.1 от ЗДвП (в ред. ДВ бр. 2 от 2018 г.), наказва се с глоба от 500 до 3000 лв. водач, който, без да спазва установения за това ред управлява пътно превозно средство с размери (в случая), които надвишават нормите, определени от министъра на регионалното развитие и благоустройството. Както правилно е отбелязано в решението на СРС, нарушението не се изразява в управлението на ППС с размери, които надвишават нормите, а в неспазването на установения за това ред. Редът за управление на извънгабаритни ППС по пътищата за обществено ползване е уреден в чл.8, ал.2 от цитираната Наредба № 11 от 03.07.2001г. за движение на извънгабаритни и/или тежки пътни превозни средства. Извънгабаритните и/или тежки ППС могат да се движат с разрешително за преминаване по пътищата, отворени за обществено ползване, издадено от администрацията, управляваща пътя. След издаване на разрешителното собствениците на извънгабаритни и/или тежки ППС или лицата, които извършват превозите, съгласуват със съответната служба за контрол при Министерството на вътрешните работи (МВР) движението на извънгабаритното или тежкото пътно превозно средство, като съгласуването се извършва върху разрешителното. Редът за издаване на разрешителни е посочени в чл.14 от Наредбата, като в ал.3 е предвидено и изключение, че на Извънгабаритните и/или тежките ППС, на които се разрешава да се движат след заплащане само на дължимата такса, са тези, които имат обща маса до 45 тона или натоварване на ос, което не превишава с повече от 30 % допустимите максимални натоварвания

на ос по раздел II, както и тези с габаритни размери: широчина - до 3,30 м, височина - до 4,30 м, и дължина - до 22 м. В тази връзка, с посочената в НП норма на чл.177, ал.3, т.1, предл.1 от ЗДвП, се санкционира неспазването на установения в Наредба № 11 от 03.07.2001г. ред за управление на извънгабаритно ППС, тъй като не е издадено разрешително съгласувано със съответната служба за контрол при МВР или не е платена такса, ако са налице предпоставките на чл.14, ал.3 от Наредбата. В НП обаче е описано друго нарушение – управление и извършване на превоз на товари с извънгабаритно ППС, което описание не съответства на посочената в НП санкционна норма на чл.177, ал.3, т.1, предл.1 от ЗДвП.

Настоящата инстанция намира за неоснователно възражението на касатора, че се касае за техническа грешка, която на основание чл.53, ал.2 от ЗАНН, не следва да освобождава от отговорност нарушителя. Не се касае в случая за нередовност на АУАН, която да е била санирана с наказателното постановление, а до описано в НП нарушение, което не съответства на посоченото правно основание за налагане на санкцията. Пропускът правилно е бил констатиран от СРС, като с обжалваното решение е приложена законосъобразната последица за отмяна на издаденото при съществено процесуално нарушение НП.

Предвид горното, настоящия състав, при извършената проверка по чл.218 от АПК счита, че обжалваното решение е валидно, допустимо, постановено без да са допуснати нарушения на закона и съществено нарушение на процесуални правила. Не са налице касационните основания по чл. 348 от НПК, предполагащи отмяна на решението, и то следва да бъде оставено в сила като правилно, на основание чл. 221 ал. 2 от АПК.

Предвид своевременно направеното искане за присъждане на разноски от касационната страна и на основание чл. 63д, ал. 1 от ЗАНН във връзка с чл. 143, ал. 1 от АПК, в полза на И. Т. М. следва да се присъдят направените разноски за адвокат за касационното производство в размер на 100 евро, съгласно приложения договор за правна защита и съдействие от 24.02.2026г.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК Административен съд – София-град, пети касационен състав,

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 195/16.01.2026г., постановено по АНД № 20251110206702/2025г. на СРС, 94 състав.

ОСЪЖДА Агенция „Пътна инфраструктура“, да заплати на И. Т. М. с ЕГН [ЕГН], на основание чл.63д ЗАНН, сумата 100 евро – разноски за касационното производство.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.